

עין משפט
נר מצוה

קדו א חיי פכ"א תה"ל שבת
הלכה יח פסג לאוין סה
טושי"פ א"ח סימן שדכ פס"ף
:1

ק"ב ב' מ"י פ"ד מהל'
שבת הלכה כה' סמו
שם טו"ש"ע א"ח ט"י ש"א
ספ"ק א'
ק"ב מ"י פ"ח מהלכות לילג
הלכה טו'
ק"א ד' מ"י פ"ו מהל' יסודי
המורה הלכה ד'
נכרא"ש פ"ה דבריות סיון
כז'
ק"ב ה' מ"י פ"ב מהל'
דעות הלכה ג'

מוסף רש"י

מעיו פנים. שלא יתגרר בו.
ומעדות פנים. שלא יחילו
על לבו מחזרות (ברכות פו.)
גלוסקאות וכלי מילה.
דרים פיסת בר לשון פיסת
יד, שהיו רחבה, וחטה
רחבה לא משמחת אלא פת
אפירה, וכל מילת דרוש פיסת
לשון כתיבת פסוק (נחובות
פ"א.)

רַב נָסִים גִּאּוֹן

[illegible]

רבינו חננאל

לענין שאלתא דראשילאנ,
נשיש נשמיש פאר אדם
ויר של הקב"ה נשאמר
נר נשפט אדם, מוטב חכמה
ויר של כשר ודאס פאס
ויר של הקב"ה, כלומר אדם
אחי חלה קושי בן כסנה
אין השכינה שורה
אליה מלך ממחה, נשאמר
היה כנגד הגנון והיה
לוי רות אלדו, קו לרבר
לכח, והיה מלי ברבא אבל
לחלמי, לאל שכל תלמיד
אין שפארוי נשטעט פאר
מכונה, תג ורמן עולם
אדא ארנון חלל ואל
ויר קרדן כשמי, מעשה

במה מדליקין פרק שני שבת

כל יומא דשבתא. של כל שבתות השנים: הוה יתיב וגרים. שלא יקרב מלאך המות אליו שהחורג מגזירה ממות דאדמורין כבסותה (דף סא.). סליק ובחיש באילני. מנענע המלאך באילנות להשימיע קול מיהם: ולכבש על ביש אבא רעביש. לשחי שאלות הללו ואלף: ולא יסא אמר כו'. שלתקנת הכלבים לא הריעוהו לשנות טעולתו נבילה וזאת האריה המת אקרו לטעול כל דך עז ידי ככר או מיתוק, כ"ז שהקדימוהו ששיבת הכלב בשבת האריה לשון רבוט: ולפענן שאילתא. דמחו לכבות: דשאילתא קדושיהן. אלא עזא אמר דהוה ילי למימר דשאילתא קדמי: דקרוי נר. נר שילאיהם נשמת אדם (משל כו) מוטע הכבד נרו כו'.

כל יומא דשבתא הוה יתיב וגרים כולי יומא ההוא יומא דבעי למינח נפשיה קם מלאך המות קמיה ולא כיל ליה דלא הוה פסק פומיה מנירסא אמר מאי אעביד ליה הוה ליה כוסתנא אחורי ביתיה אתא מלאך המות סליק ובחיש באילני נפק למיחיו הוה סליק בדרגא איפחית דרגא מתותיה אישתיק ונה נפשיה שלח שלמה לבי מדרשא אבא מת ומוטל בחמה וכלבים של בית אבא רעבים מה אעשה שלחו ליה ^אהתוך ^בגבלה והנה לפני הכלבים ואבך ^גהשחן ^דעליו כבר או תינוק ומלטלו ולא יפה אמר שלמה יכי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת ולענין שאילה דשאינא קדמיכון גר קרויה גר ונשמתו של אדם קרויה גר מוטב הכבה גר של בשר ודם מפני גרו של

וְלֹא אֶחָד כִּמוֹ מִתְּרַגְּמָה וְיִשְׂרָאֵל שֶׁמִּשְׁמַשׁת׃ כָּל יוֹם נִמְלָאֵת וְיִלְדֵת כָּל יוֹם דְּרַבִּי מִשְׁמַע קָרָא כָּל עַתָּה שְׂרָא מִתְּעַבְרֵת וְיִלְדֵת כִּי שִׁמְהָתָּה לְגַמְּרֵי דְרַבִּי הוֹלֵךְ לִזְמַן מוֹשֶׁט׃ **בָּא אִשְׁרָאֵל** טַרְדָּה לְעוֹמֵד חֲלָהוּתָא דְּדִי לְהַעֲמִיד דְּבָרֵי מוֹרֵה עַל מַכּוּזוֹ׃ **לִיגְגַל** וְזוֹ אֲחֻלָּתָא׃ **לֵלֶךְ** מִן אֵילַן הַטְּעוּמָן ג' מִינֵי פִירוֹת אֲבוּיָוֹת וּקְסִרִּימִן וְלִזְבִּינִן וְכִי אִימִיה לְהֵאֵל אִימִיה לְהֵאֵל דְּלִמְדָּר בְּרִיט שְׁמוֹק הַבְּמִסֵּי׃ **פִּיסָם כֶּרֶם** שֶׁמֶשׁ לְגוֹסְקָאוֹת שְׂרַחֲבוֹת בְּמִין פֶּסֶם דִּי מִשְׁמַע כְּלִי מִילֵת כִּמוֹ כְּחוֹתֵי פִסְסִים׃ **כֶּרֶם** כִּמוֹ לְטַבֵּר דְּבִר (מִלְּשָׁתָא זִמְנָה) וְעַמְּוִיל כְּלִי מִילֵת כֶּרֶם נֶקֶץ כִּמוֹ כֶּרֶם חֲמֵה (שֶׁר ו')׃ **כַּחֲסִין וְפַעְרִיוֹס** שִׁזְזָאֵן כְּמוֹת שֶׁן לְבִילָה אֶחָד וְחֲסִין וְעַמְּוִילִין בְּלִגְוִסְקָאוֹת׃ **נִכְרָה דְּבִר קִרְבָּה** קִיב כְּמִין לְבוֹשׁ מְזוּיֵר גְּדֵל סְבִיבוֹת הַקּוֹר שֶׁל דָּקֵל כֶּשֶׁהוּא רָךְ׃ קוֹר עֵנֶף הָאֵילָן כֶּשֶׁהוּא רָךְ יוֹצֵא כָּל שָׁנָה קוֹדֵם שִׁתְּקַשָּׁה קִרְיֵי קוֹר׃ שְׁמֵהוּ

העולם כולו שמקרבן קרא אומר ואמר לך שמקרבן
וזמא אמר לא נברא כל העולם כולו אלא לצוות לזה ומאי דבריו סותרין זה את זה כתיב "טוב כעס משחוק
וכתיב "לשחוק אמרתי מהלל כתיב "ושבחתי אני את השמחה וכתיב "ולשמחה מה זה עושה לא קשיא טוב
כעס משחוק טוב כעס שכועס הקב"ה על הצדיקים בעוה"ז משחוק שמשחק הקב"ה על הרשעים בעולם הזה
ולשחוק אמרתי מהלל זה שחוק שמשחק הקב"ה עם הצדיקים בעולם הבא ושבחתי אני את השמחה
שמחה של מצוה ולשמחה מה זה עושה זו שמחה שאינה של מצוה ^לללמדך ישאין שכניה שורה לא
מתוך עצבות ולא מתוך עצלות ולא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך ^נשיחה ולא מתוך
דברים בטלים אלא מתוך דבר שמחה של מצוה שנאמר "ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותחי'
עלי י' ה' אמר רבי יהודה וכן לדבר הלכה אמר רבא וכן לחלוט טוב איני והאמר רב גידל אמר רב
"כל תלמיד חכם שישב לפני רבו ואין שפתותיו נטופות מר תכינה שנאמר *שפתותיו שושנים נטופות מור
עובר אל תקרי מור עובר אלא מר עובר ^נאל תקרי שושנים אלא ששושים הוא קשיא הא ברבה והא בתלמיד
ואיבעית אימא הא והא ברבה ולא קשיא הא מקמי דלפתח הא לבתר דפתח כי הא דרבה מקמי דפתח
להו לרבנן אמר מילתא בדבירחותא ובדחי רבנן לסוף יתיב באימתא ופתח בשמעתא ואף ספר משלי
בקשו לגנוז שהיו דבריו סותרין זה את זה ומפני מה לא גנוזו אמרי ספר קהלת לאו עיינינן ואשכחינן
מעמא הכא נמי ליעיינן ומאי דבריו סותרים זה את זה כתיב "אל תען כסיל כאולתו וכתיב ^נ"ענה כסיל
כאולתו לא קשיא הא בדרבי תורה הא בבבלי דעלמא כי הא דדהוא דאתא לקמייה דרבי אמר ליה
שנסח אנשיי רודיכו בני אמר ליה הוצרך שיהשגח רוח שלי יין וישה ופקע הדגא דאסא לרחמייה דרבי

הייא אמר ליה אמך אשתי ואתה בני אמר ליה רצונך שתשתה כוס של יין שתה ופקע אמר רבי חייא אהניא ליה צלותיה לרבי דלא לשווייה בני ממוזרי דרבי כי תהו מצלי אמר יי' יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתצילני היום מעוי פנים ומעוות פנים בדברי תורה מאי היא כי הא דיתיב רבן גמליאל וקא דריש עתידה אשה "שתלד בכל יום שנאמר ¹¹הרה ויולדת יחדיו ליגלג עליו אותו תלמיד אמר ¹²אין כל חרש תחת השמש א"ל בא ואראך דוגמתן בעוה"ז נפק אחוי ליה תרגולות ותו יתיב רבן גמליאל וקא דריש עתידים אילנות שמוציאין פירות בכל יום שנאמר ¹³ונשא ענף ועשה פרי מה ענף בכל יום אף פרי בכל יום ליגלג עליו אותו תלמיד אמר והכתוב אין כל חדש תחת השמש א"ל בא ואראך דוגמתם בעולם הזה נפק אחוי ליה צלף ותו יתיב רבן גמליאל וקא דריש ¹⁴עתידה ארץ ישראל שתוציא גלוסקאות וכלי מילת שנאמר ¹⁵יהי פסת בר בארץ ליגלג עליו אותו תלמיד ואמר אין כל חדש תחת השמש אמר ליה בא ואראך דוגמתן בעולם הזה נפק אחוי ליה כמיהוין ועפטריות ואכלי מילת נברא בד קורא: ¹⁶ו"ר הלעולם יהא אדם ענוותן כהלל ואל יהא קפדן כשמאי מעשה בשי בני אדם שתמרו

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

[illegible]

שיר השירים ה
 9 א לתן קצת באכולת פן
 תשועו לו לא אסח
 משל כו ד
 ענה כסיל כמאלוהו
 יהיה חכם בעיניו
 משל כו ה
 11 דגני מביא אותם
 תרומת ארץ פן ער ופסח
 יהיה וילתן יחול קצת דגל
 ישמו דגלי ירמיהו לו
 12 ומה תהיה ארץ שיהיה
 ומה תשענהו ארץ שישענה
 ואין כל תרש תחת
 השענה
 קהלת א
 13 ברה מרומם ישראל
 אשתולנו ונשא ענן ונשע
 בן זקיה לארז ארץ
 שובנו תחתיו כל צפור
 כנף בעל דליהו
 תשכבו
 יחזקאל כו א
 14 יד סהר בר אבין
 בראש רהים ירש כללמנן
 וירצנו מתוך כנשכ
 ארץ
 תחילת אב ט

לעזי רש"י

שולא"ש [שול"ץ].
חבורה.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones